

Területfoglalás

2018 október 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ez már tényleg az ?rület:

semmi sem érdekes Macron világában, csak és kizárólag a bevándorlás.

Több tucat országhoz hasonlóan, Franciaországban is szeptember végén döntöttek arról, melyik filmet nevezik a legjobb nem angol nyelvű film Oscar-díjáért indított harcban. Ki gondolná, hogy a migránskérdés még ebbe is

beleszól? Bár a kérdés inkább álnaiv. Persze, hogy gondoltuk.

Fájdalom. Ez a címe annak a francia filmnek, amit végül jelöltek. Az elmúlt négy-öt évben legalább ezer francia film készült, az ötödét szerintem láttam, ám jót, csak keveset. Ez a film éppenséggel jó. Nem különleges, nem remekm?, de egy teljesen normálisan megcsinált film. Politikailag nehéz elhelyezni, legalábbis most már. A migránsválság el?tt azt mondhattuk volna, hogy egy kritikusan baloldali film. Párizs megszállása idején játszódik, megveti a kollaboráns franciákat, de különösebben nem rajong az Angliából hazatért De Gaulle-ért sem. Marguerite Duras regénye a film alapja, ? maga egy kiábrándult kommunista volt, de azért élete végéig baloldali maradt.

Minden együtt van tehát, hogy a baloldali francia értelmiség, amely megszállva tartja a francia filmipart (is), ujjongjon, ünnepeljen. Ehelyett csak morgás hallható. Nem is annyira esélyes ez a film, rengeteg a kérd?jel a jelölés közül, nem is értjük, hogy miért ez, ha filmes m?sorokat néz valaki a francia tévében, csak ezt hallja, ezt sugallják: esélytelen. (Én egyébként idén egyetlen jó francia filmet láttam ezen kívül. Láthatás volt a címe, a magyar mozikban is bemutatták. Egy pszichopata apa nem tud beletör?dni a válásba és volt családját terrorizálja.) Baloldali filmeseknek mégis bajuk lehet egy alapvet?en baloldali filmmel?

Persze, sejtettem, hogy mi a baj: az, hogy az nem – a baloldal szerint – a legfontosabbnak vélt kérdéssel foglalkozik. Tehát nem a migrációval. 70 évig a francia baloldali filmek egyik legfontosabb témája a második világháború volt. De most már nem az. A Télérama cím?, közismerten baloldali filmes újság meg is fogalmazza, hogy ez a film esélytelen lesz a legf?bb eséllyessel szemben. Nyilván könny? kitalálni, hogy milyen filmet gondolnak legvalószínűbbnek – és persze legméltóbbnak – az Oscar-díjra. Egy migrációval foglalkozó filmet. A Télérama arra utal, hogy a libanoni verseny filmmel szemben egy második világháborús filmnek nincs esélye.

És aztán ebben a libanoni filmben benne van minden, ami pízsi. Libanoni rendez?n? készítette f?leg a francia állam pénzén, a f?szerepl? 14 éves fiú, egy szíriai migráns, aki a történet szerint egy Bejrútban bujkáló etióp kisgyereket istápol. Hogy is lehetne egy ilyen filmmel versenyezni?

Pedig aztán a francia filmipar mindent megtesz a migrációs válság óta, hogy segítse a bevándorlást népszerűsít? filmeket. Az elmúlt években francia Oscart, azaz César-díjat adtak – az ?szintén mondom – nézhetetlen Timbuktu cím? propagandafilmmel, a következ? évben a Fatima cím?, szintén nézhetetlen propagandafilmmel. A Fatimának fontos dramaturgiai – mit dramaturgiai, politikai! – eleme, hogy a muszlim bevándorlók túlságosan be szeretnének illeszkedni a francia társadalomba. Ha csak úgy nem... A legf?bb konfliktus a filmben: a következ? generáció már nem is tud arabul, mert annyira szeretnének franciák lenni. Hát persze. Valahogy a Fatima alkotói nem hallottak a Franciaországban már elviselhetetlenné váló párhuzamos társadalom kialakulásáról. Nyilván nem hallott az egyébként francia filmrendez? arról, hogy a muszlimok dönt? többsége a Koránt fontosabb törvénykönyvnek tartja, mint a francia alkotmányt és jogrendszert. Nyilván nem hallott arról sem, hogy a párizsi autóbuszokon a muszlim buszsof?rök nem hajlandók azt a buszt vezetni, amit el?z? nap egy t?sgyökeres francia n? vezetett, mondván, hogy egy n? után nem fogják meg ugyanazt a kormányt. Nyilván még nem ült be az egyébként párizsi filmrendez? sohasem úgy párizsi taxiba, hogy a muszlim taxisof?r egyetlenegy szót sem beszélt franciául, és úgy kommunikált az utassal, hogy a kezébe nyomta a GPS-t és mutogatta, hogy üsse be a keresett utcát, majd az arabul beszél? GPS nagyjából odanavigálta a taxit a célhoz.

Természetesen egy igazi m?vész nem politikai pamfletet készít, nem a napi híreket formálja m?alkotássá, senki nem kéri számon egy filmrendez?n azt, hogyha nem a híradó híreit filmesíti meg. De ez már a másik véglet. A gátlástalan hazugság. Minden muszlim áldozat, minden muszlim be akar illeszkedni. Milyen szép is a bevándorlás!

Ki gondolta volna, hogy eljutunk odáig, hogy éppen a baloldal számára lesz érdektelen a második világháború, benne akár még az ellenállás is? És most nyilvánvalóan eljött ez az id?szak, Franciaországban mindenképp. A balliberális oldal új területfoglalási akciója a bevándorláshoz köt?dik. Hiszen minden felmérés szerint a szavazójoghoz jutott migránsok a konzervatív pártokra alig szavaznak.

Kett?s területfoglalás ez. A migránsok az országot egyre inkább a saját (muszlim) törvényeiknek megfelelően akarják alakítani, fogalmazhatunk úgy, hogy bizonyos értelemben elfoglalni, a balliberális pártok pedig a migránsok (szavazatainak) segítségével akarják a politikai világot elfoglalni.

És ennek a nagy-nagy tervnek része minden aprócska kulturális akció. 2019-ben európai uniós választások lesznek. Nemcsak a bevándorlás ellen fognak szavazni az emberek, hanem a bevándorláspropaganda ellen is. A területfoglalási kísérletek ellen.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
